

der værgemål, end tredjemand ville have erhvervet, hvis retshandelen var foretaget med denne selv. I de tilfælde, hvor tredjemand ville være afskåret fra at påberåbe sig retshandelen over for den, der er under værgemål, hvis tredjemand havde kendt eller burde have kendt værgemålet, kan tredjemand, når retshandelen er foretaget i henhold til en sådan fuldmagt, som er omtalt i § 18, heller ikke påberåbe sig den, såfremt fuldmægtigen, da retshandelen blev foretaget, havde eller burde have sådan kundskab.«.

§ 22. Bliver fuldmagtsgiveren umyndiggjort, erhverver tredjemand ikke ved retshandel med fuldmægtigen anden retsstilling overfor den umyndiggjorte, end han ville have erhvervet, hvis retshandelen var foretaget med denne selv. I de tilfælde, hvor tredjemand ville være afskåret fra at påberåbe sig retshandelen overfor den umyndiggjorte, hvis han havde kendt eller burde have kendt umyndiggørelsen, kan han, når retshandelen er foretaget i henhold til en sådan fuldmagt som omtalt i § 18, heller ikke påberåbe sig den, såfremt fuldmægtigen, da han foretog den, havde eller burde have sådan kundskab.

2. § 24 affattes således:

»§ 24. Er fuldmagtsgiveren død, kommet under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, eller kommet under konkurs, kan fuldmægtigen, indtil de fornødne foranstaltninger kan træffes af boet eller værgen, i kraft af fuldmagten foretage de retshandler, som er nødvendige for at beskytte boet eller den, der er kommet under værgemål, mod tab.«.

§ 24. Er fuldmagtsgiveren død, umyndiggjort eller kommet under konkurs, kan fuldmægtigen, indtil de fornødne foranstaltninger kan træffes af boet eller værgen, i kraft af fuldmagten foretage de retshandler, som er nødvendige for at beskytte boet eller den umyndiggjorte mod tab.

§ 5

I lov om gældsbreve, jf. lovbekendtgørelse nr. 669 af 23. september 1986, foretages følgende ændring:

1. I § 17 ændres »mindreårighed, tinglyst umyndiggørelse og lavværgemål eller manglende fornuft (lov nr. 277 af 30. juni 1922 om umyndighed og værgemål § 65),« til: »umyndighed som følge af mindreårighed og tinglyst værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, eller manglende evne til at handle fornuftsmæssigt, jf. værgemålslovens § 46,«.

§ 17. Udstederen kan selv over for en erhverver i god tro påberåbe sig, at gælds brevet var falsk eller forfalsket, underskrevet på hans vegne uden fuldmagt dertil, eller ugyldigt på grund af voldelig tvang (lov nr. 242 af 8. maj 1917 om aftaler og andre retshandler på formuerettens område § 28), mindreårighed, tinglyst umyndiggørelse og lavværgemål eller manglende fornuft (lov nr. 277 af 30. juni 1922 om umyndighed og værgemål § 65), at gælds brevet var erklæret dødt og magtesløst, eller at fordringen var ophørt eller forandret efter lovgivningens regler om deponering, forældelse, præklusion, tvangsakkord eller gældssanering.

§ 6

I erstatningsansvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 599 af 8. september 1986, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 73 af 1. februar 1995, foretages følgende ændring:

1. Efter § 24 indsættes:

»Børns erstatningsansvar m.v.

§ 24 a. Barn under 15 år er erstatningspligtigt for skadegørende handlinger efter samme regler som personer over denne alder. Dog kan erstatningen nedsættes eller endog helt bortfalde, for så vidt det findes billigt på grund af manglende udvikling hos barnet, handlingens beskaffenhed og omstændighederne i øvrigt, derunder navnlig forholdet mellem den skadegørendes og den skadelidendes evne til at bære tabet og udsigten til, at skaden kan fås godtgjort hos andre.

§ 24 b. En person, som på grund af sindssygdom, hæmmet psykisk udvikling, forbigående sindsforvirring eller lignende tilstand har manglet evnen til at handle fornuftsmæssigt, er erstatningspligtigt for skadegørende handlinger efter samme regler som sjælssunde personer.